

Oproep van Marieke de Vrij

Draag óók verantwoordelijkheid voor verbinding met andere mensen dan alleen met die van je eigen netwerk van gelijkgezinden waar je je plezierig tussen voelt.

U zult zich afvragen waar deze oproep op is gebaseerd. Ik zal het u vertellen.

Sinds geruime tijd geef ik trainingen op het gebied van authenticiteit en authenticiteitbehoud gerelateerd aan je werk. Dit vindt ondermeer plaats onder de noemer 'Aandacht voor Echt'. Al enige jaren geleden is hiervoor de Stichting Aandacht voor Echt opgericht. Deze stichting herbergt inmiddels een groot netwerk van mensen die authenticiteit hoog in het vaandel dragen. In november 2014 is er een 10-jarige jubileumviering geweest. Vele deelnemers uit het netwerk hebben presentaties gehouden en het verzoek aan mij was of ik een thema zou willen inbrengen voor een grootschalige maatschappelijke systeemopstelling. Zo geschiedde het.

Opgesteld werd 1 persoon namens het mannelijk oerprincipe en 1 persoon namens het vrouwelijk oerprincipe binnen ons maatschappelijk bestel. Het mannelijk en vrouwelijk oerprincipe leeft in ieder mens, ongeacht zijn geslachtskenmerken. Zij staan voor de wezenlijke gezonde oerprincipes die in het mannelijke (yang, symbool zout, vormkracht, daadkracht, helder denken, het woord, toekomstgericht, behoederschap) en vrouwelijk (yin, symbool water, onbegrensd, helder voelen, empathie, zijn,

verbinden) actief zijn. De mate waarin dit in een mens speelt, is verschillend en de verhouding tussen het mannelijk en vrouwelijk principe in een mens is ook per persoon verschillend. Daarnaast werden symbolisch namens het algemeen gemiddeld collectief veld (het gemiddelde bewustzijnsveld in Nederland) een man en een vrouw opgesteld. Gelijktijdig werd een representant opgesteld voor het Aandacht voor Echt-netwerk, om natuurlijke authenticiteit maatschappelijk te integreren in het belang van een gezonde samenleving. Later werd dit uitgebreid met representanten die het mannelijk en vrouwelijk principe uitbeeldden binnen het Aandacht voor Echt-netwerk.

Ook werden er in de loop van de opstelling meerdere maatschappelijke componenten opgesteld.

Het vermoeden dat ik had, werd bewaarheid: dat een gezonde integratie van het mannelijk en het vrouwelijk principe in een mens in onze maatschappij nog maar sporadisch voorkomt. En dat zij die zich hierin authentiek bewegen erg op zichzelf zijn of met gelijkgezinden nog te weinig naar buiten treden vanuit een groter algemeen horizontaal 'Wij', gebaseerd op de aansluiting van diverse personeelsoorten kwaliteiten bij anderen, zonder anderen hierin te overstemmen.

De brug naar derden in de maatschappij die moeizaam hun authenticiteit een kans geven, is nog ver te zoeken. Sterker nog, het bleek in de opstelling dat de man en de vrouw, die de mannen en vrouwen in ons gemiddeld collectief maatschappelijk bewustzijnsveld uitbeeldden, niet of nauwelijks wezenlijke toenadering zochten tot elkaar op het belevingsveld van authentiek gedrag. De man had daar zelfs zo'n sterke afweer en angst voor, dat hij zichzelf er van moest weerhouden om niet letterlijk uit het raam te springen van het gebouw waarin wij vertoefden. De vrouw die haar liefde aan deze man trachtte te geven, voelde zich veelal ontkend in zijn aanwezigheid. Het niet opgemerkt worden maakte haar te neerslachtig. Het netwerk Aandacht voor Echt, dat symbolisch was opgesteld, kon zich in aanvang geheel niet, of onvoldoende, verhouden tot de perceptie van mensen die authenticiteit weren.

Het was een heel lange en moeizame sessie voordat enige verandering ontstond.

Het was voor iedere aanwezige een buitengewoon leerzaam moment, ook voor de professionals die aanwezig waren en gewend zijn te werken met Systeem Opstellingen, waaronder bedrijfsopstellingen. Zij hadden niet eerder zo'n moeizame sessie meegemaakt. De participanten in de sessie en de vele aanwezigen daaromheen, waren allen ontdaan door wat gespiegeld werd. Er was slechts één conclusie mogelijk:

dat iedere deelnemer zélf verantwoordelijk wordt voor het slaan van een brug naar de samenleving toe en naar hen die ver afstaan van authenticiteitsbeleving. Wanneer dit niet geschiedt, verbreedt zich de kloof in de samenleving tussen hen die wezenlijke waarden wensen te bevuchten vanuit authenticiteit in zichzelf, in anderen en in de maatschappij als geheel, en hen die dit niet wensen te doen.

Mijn oog valt op dit stukje poëzie dat ik ergens voor mijn 40e levensjaar heb geschreven.

Het begrijpen van mijn woorden

Ik hou van zovelen
en heb hen diepgaand lief.
In al mijn spreken tot hen
leg ik mijzelf veelvuldig
naakt voor hen neer.
Echter deze diepte van vertonen
is hen menigmaal vreemd.

Mijn woorden zijn onverstaanbaar voor hen.
Niet uitgerijpt in hun eigen ervaring
doen zij mij ombuigen naar mijzelf terug.

Alleenstaand in verkenning van mijn diepte
betoon ik moedig mijn eigen weten alleen.

UIT MIJN POËZIEBUNDEL 'EENZAAMHEID
ALS LOUTERING' (GEDICHT 187)

Het onderstreept de uitdagende nieuwe weg om daar waar wij nog niet verstaan worden, te leren herkennen waar de ander is, en de taal te leren beoefenen waarin de ander ons verstaat. Dit om vanuit horizontale aansluiting bij de anderen authenticiteit te ondersteunen in de maat van hun mogelijkheid tot verandering. Doet u mee?

Als er iets speelt in de wereld, laat het de kinderen zijn! (uitspraak Loesje)

Deze uitspraak van Loesje beluisterde ik tijdens de mooie indrukwekkende viering van het 10-jarige bestaan van Roses for Children, oftewel Stichting Roos, bij het Internationale Monument voor het Onbekende Kind in het Nationale Park de Hoge Veluwe. In VRIJ 15 is een artikel gewijd aan het werk van deze stichting.

Ik wil ú de vraag stellen, bent ú in staat kinderen in onbezonnenheid te laten spelen? Hun het plezier te gunnen, lichaamseigen en open van karakter, hun leven te laten vieren voor zover zij zelf hun leven vieringwaardig ervaren?

Het speelse genot dat kinderen eigen kan zijn wanneer zij zich onbelast door volwassen betoon kunnen uitdrukken, geeft luchtigheid in de ether die vol geëts raakt van bedrukte gedachtengangen van veel mensen, waardoor de eenvoud van leven door diverse omstandigheden op de wereld vergaan is.

Velen streven in de wereld naar welvaart en verliezen welzijn. Velen die in welzijn vertoefden, kennen te weinig rust en ongemoeidheid om hun bestaan in eenvoud gevat te verzegelen. Spreek daarom kinderen aan op natuurlijk spelgedrag en ondersteun hen hierin. Daarmee doet u de wereld goed. Wellicht speelt u mee en kunt u ook zelf weer even in onbezonnenheid verkeren. Speelsheid aan de dag leggen, doet het daglicht mooier kleuren, vindt u ook niet? Waarom zouden wij het als volwassene blijvend verleren als de kinderen het ons nog kunnen spiegelen en wij in verbinding met hen deze kwaliteit niet in een vergeten hoekje van onze geest hoeven weg te stoppen? Speelt u ook mee?

Vanuit de inbedding van gevoel spreken.

Op 3 maart 2015 werkte ik voor het eerst na mijn ziek-zijn weer in het openbaar op het thema 'Het Zelfgenezend Vermogen'. Veel werd vrijgegeven door Marleen Oosterhof die eerdere inspiraties op dit onderwerp uit het archief van Stichting De Vrije Mare had gelicht en deze gebundeld had. Ook werden nieuwe inzichten middels mij vrijgegeven.

Voor een van die onderwerpen wens ik uw aandacht te vragen: het oefenen in slechts dán te spreken, wanneer u huist in uw gevoel en de woorden in u opwellen zonder dat deze woorden ontvreemding van uw gevoelsbeleving creëren.

Met andere woorden, al pratende zijn mensen meestal te weinig of niet verbonden met de diepere gevoelsbeleving die huist onder hun woorden. Sterker nog, velen spreken zonder werkelijke gevoelsbeleving. Alsof slechts het hoofd de regie kent. Daardoor dwalen zij af van de waarlijke belevingen die zij in zichzelf gewaar zijn. Hiermee doel ik niet op de primaire emotielagen die vaak bovenop liggen, maar op de gevoelslagen die hieronder huizen en betekenis scheppen in het eigen belevingsveld.

Wie wenst te herstellen van wat dan ook, zowel het lichaam als de psyche betreffende, verdient het om werkelijk te oefenen om te spreken vanuit de inbedding van het eigen gevoel.

*In verbondenheid,
Marieke*

